

jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet váltani 10, ill. 25 évre.

Az urnafülkék megváltási árai (érvényes: 2013. szeptember 1-től):

Férőhely (urna/urnafülke)	Ár (Ft, ÁFA-val) 25 évre	Ár (Ft, ÁFA-val) 10 évre
1	130 - 200 eFt	78 - 120 eFt
2	221 - 340 eFt	132 - 204 eFt
3	312 - 480 eFt	187 - 288 eFt
4	390 - 600 eFt	234 - 360 eFt
5-8	85 - 140 eFt / urna	50 - 84 eFt / urna

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után fél óráig **csendes szentségimádásra** van lehetőség (19 óráig).

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmeáldozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAHITTANCSOPORTOK

2013/2014-es tanévben

CSOPORT	IDŐPONT	HITOKTATÓ
Óvodások (kis- és középsős)	Szerda ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra	Deák Bernadett
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra	Deák Bernadett
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra	Szekulesz Judit
2. osztály (elsőévfolyamosok I. év)	Csütörtök ½ 6 óra	Szekulesz Judit
3. osztály (elsőévfolyamosok II. év)	Kedd 6 óra	Szekulesz Judit
Idén elsőévfolyamosok	Hétfő 5 óra	Szekulesz Judit
5. osztály	Kedd ½ 5 óra	Mervay Kálmán
6-7. osztály	Kedd ½ 6 óra	Mervay Kálmán
9-10-11. osztály (Kisífi)	Csütörtök 6 óra	Gábor atya
12. o.-tól és egyetem (Nagyífi)	Szerda ½ 7 óra	Gábor atya
Ministráns tanfolyam (szept. 16. – nov. 29.)	Péntek ½ 6 óra	Gábor atya
Házassági hittan	hónap 2. péntekén ½ 9	Gábor atya
Biblióra	Kedd 8 óra	Gábor atya
Katekumen csoport	Kedd 7 óra	Gábor atya
Nyugdíjas Klub	Szerda du. 3 óra (két hetente páros hetekben)	Gábor atya

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., pestszentimre.plebanaia@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebanaia.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
X. évfolyam 7. szám (88.) - 2013. október

Régi – új ünnepeink

Néhány hete hirdetem: „Mindenszentek napja az idei évtől parancsolt ünnep.” Többen megkerestek kérdéseikkel, mit is jelent ez? Miért eddig nem volt parancsolt ünnep?! Talán Ferenc pápa újítása, hogy a szentekre jobban odafigyeljünk?

Mint a címben írtam régi-új ünnep. Sőt ünnepeink. Idén nyáron ugyanis az Istentiszteleti és Szentségi Kongregációtól megkaptuk az engedélyt, hogy Magyarországon Vízkeresztet újra január 6-án ünnepelhessek és Mindenszentek ünnepével együtt eredeti fényében.

Csak az elmúlt 18 évben volt ez másként... Ahogy 1994-ben a püspöki karunk kezdeményezte a parancsolt ünnepek számának csökkentését, úgy

most ennek a két ünnepnek a visszaállítását is.

A parancsolt ünnepek határozzák meg, mikor gyülik össze a teljes közösség a

szentmise ünnepelésére. Arra hív meg Bennünket az Egyház, hogy közösségben imádkozzunk, családjaink körében töltsünk időt és Istennek hálás szívvel pihenjünk.

A parancsolt ünnepek, hitünk misztériumainak ünnepei* és a vasárnapok. Mondhatnánk: „kaptunk még két

vasárnapot!”

Gábor atya

* Szűzmária Istenanya – január 1.
Urunk megjelenése, Vízkereszt – január 6.
Szűzmária menybevételére Nagyboldogasszony – augusztus 15.
Mindenszentek – november 1.
Krisztus születése, karácsony – december 25.

Elsőáldozás

„Elkönnyesedett a szemem, mikor áldozni kezdtünk.” – mesélte utóbb elsőáldozási élményét az egyik kislány.

Szívemből szólt. Az enyém is „elkönnyesedett”.

2013. október 13-án tizenkét hittanosunk vette magához első ízben az Úr Jézus testét.

Gyermekszemmel nézve egy hosszúra nyúlt út utolsó állomását jelenti ez az ünnep, mely egyben – mi felnőttek ezt már jól tudjuk – egy újabbnak kezdete is. De micsoda hangsúlyos kezdete!

Ők az első hittancsoportom, akik felkészítését elejétől kezdve én végeztem, így különösen is mélységesen büszke vagyok rájuk. ☺

Azon a már-már tavaszias hangulatú vasárnapon mindegyikük a tőlük telhető legnagyobb komolysággal, fegyelmekkel, s mély elszántsággal a szemükben állt meg az oltárral szemben.

A szentmise végeztével átvonultak szüleikkel, testvéreikkel együtt a plébániára, ahol közepesen jó étvággal fogyasztották el az ilyenkor hagyományos tízórait: szőlőlét és kalácsot.

Bízom benne, hogy szívükből kitörölhetetlen emlék marad az Istennel való találkozás élménye! Az Ő áldása

kísérje őket tovább útjukon, s segítse őket, hogy megérezzék az Oltáriszentség életető erejét!

„Édes Jézus szállj szívükbe s óvj halálig hű vezér,
Hogy a lelkük bármi harcon
Mindörökké megmaradjon
Hófehér.”

(Sík Sándor)

Szekulesz Judit

Továbbra is piknik

Idén is megtartottuk a szokásos tanévnyitó piknikünket, mint már annyi éve. Ez azonban, nem ugyanaz, mint eddig, mert közben plébániánk élére új vezetőt kaptunk Gábor atya személyében. Márton atyával ez már természetes volt, hogy ha tanévnyitó, akkor piknik, de az új helyzetben mindenki várakozással tekintett erre az eseményre, hogy most is olyan lesz-e. Igen, olyan volt, ugyanúgy két üstben főztünk, csak most egyforma volt mindkettő tartalma: székelykáposzta. Nagyon finom volt, most bátran dicsérhetem, mert Boda Éva szakács tudományának a gyümölcsét élvezhettük, én csak besegítettem. Bár a szokásosnál kicsit kevesebben voltunk, ezért úgy tűnt, hogy sok étel kimarad, de aztán sikerült kiosztani a maradékot is, amiért nagyon hálásak voltunk, akik

Lelkiéletre hangolva 9.

Előző alkalommal átfogó ismertetést adtunk az áldozati liturgiáról. Most pedig részleteiben is megízlelgetjük Krisztus szeretetének legnagyobb ajándékát. Ez alkalommal az adományok előkészítését, a felajánlás szertartását szemléljük. A pap az oltárhoz lép, ebből is érződik, hogy az áldozati liturgia egy más dimenzióba vezet minket, más „szintéren” folytatódik a liturgia. Minthogy nem csak áldozatról beszélünk, hanem lakomáról, az ehhez szükséges eszközök is mások. Ahogyan az ünnepi asztalt megterítjük, úgy terítjük meg az oltárt, nemes, a szent áldozathoz illő készlettel, természetes anyagokból (fém, fa, kő). Az oltáron tiszta fehér terítő (kereszttségünk egyik szimbóluma is), a kereszt, gyertyatartók és a misekönyv, korporálé (kis fehér terítő a kehely alá), kehely és paténa. Végül a kenyér és a bor, mely maga az áldozati adomány. Amikor felajánlásra kerül a kenyér és a bor, a pap hálát ad azért, hogy az Ő jóságából az ember munkája révén megtermelhetette a búzát és a szőlőt, mely alapanyagul szolgál a szentáldozathoz. Isten szeretete révén adatik meg minden jóság és kegyelem, melyből életünk áldozatával is adózni tudunk Istennek, nem önmagunk erejéből kell előadnunk azt, ami természetesen magától nincs meg bennünk. Mind ezt fejezi ki a hálaadó imádság: „*Áldott vagy Urunk, mindenség Istene, mert a te bőkezűségedből kaptuk a kenyeret. Felajánljuk Neked, mint a föld termését, az emberi munka gyümölcsét. Ebből lesz számunkra az élet kenyere.*” Majd a pap meghajol. Ezután kezébe veszi a kehelyet, beletölti a bort és egy csepp vizet önt

hozza, ezt az imát mondva magában: „*A bor és a víz titka által, részesüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek.*” - kifejezve, hogy Jézus alázált és emberré lett, isteni mivoltába belevegyült az emberi, mint a borba a víz. Továbbá utal arra, hogy a kereszten az oldalából vér és víz folyt ki. A felajánlás azon része a liturgiának, ahol Jézus istensége mellett megjelenik a mi emberségünk is, a vízzel ezt is a kehelybe rejtjük. A pap kezébe veszi a kehelyet és így szól: „*Áldott vagy Urunk, mindenség Istene, mert a te bőkezűségedből kaptuk a bort. Felajánljuk, mint a szőlőző termését, az emberi munka gyümölcsét, ebből lesz számunkra a lélek itala.*” Feleletünk mind a kétszer: „*Áldott legyen az Isten mindörökké!*” Mindezekután a pap meghajolva halkán imádkozza: „*Alázatos lélekkel és töredelmes szívvel kérünk Urunk, fogadj el minket, és legyen kedves színed előtt áldozatunk. Mosd le Uram bűneimet és minden vétkeimtől tisztíts meg engem.*” - és megmossa a kezeit. Jelentősége ma már inkább lelki, mint higiéniai, lelki tisztaságunkra utal. Lelkünk folyamatos tisztuláson megy végbe a liturgia során.

Marcsi

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a

megépített, felújított állapotban van. Ahogy belépünk, barátságos, tiszta, áhítatos környezet fogad. A hosszú folyosókról kétoldalt nyílnak a 2 ágyvas cellák, majd kisebb és nagyobb közösségi helyiségek és az imádság helye, a kápolna. Igazi keresztény közösséget tapasztaltam meg, szeretettel befogadó emberek, és örömteli légkör vett körül. A nap folyamán végig azt lehetett érezni, hogy egy nagy családba kerültem. Itt mindenki barátságos, kedves egymáshoz, rokonlelkeknek érezhetjük magunkat, bármikor egymásra mosolyoghatunk vagy társaloghatunk. A napi programok keretében előadások, tanúságtételek, önvallomások hangzóttak el. Ezek arról szóltak, ki hogyan került kapcsolatba a hittel, mi motiválta, hogy megmaradjon ezen az úton, a megpróbáltatások, nehézségek ellenére is. A hallott életutak változatosak, megrendítőek, szépek, felkavaróak voltak. A közös tapasztalat, megosztásaink közel hozták sziveinket egymáshoz, ezáltal rájöttünk arra, hogy mennyire hasonló gondokkal, nehézségekkel küzdünk mindnyájan. Ezekben a nehéz helyzetekben menthet meg bennünket Jézus Krisztus szeretete és a benne való hit. Újra megerősített, hogy a szeretet az az erő, ami életben tart bennünket. Fontos a gondolkodásunk helyes irányban tartása, a lelki értékek kialakítása. Megismertük egymás sorsát. Közös sorsunk által egymásra ismertünk önmagunkban, ezúton is oldódtak a feszültségeink. Felfedeztük egymásban a halandó, esendő embert, aki ennek ellenére erőfeszítéseket tesz és tanulságokkal, következtetések levonásával szeretné megérteni az életét, s ezáltal a világot. Ebből adódóan hitre juthat, és képes lehet a megbocsájtásra,

egy egyensúlyban lévő, egészséges lelkület kialakítására. Megtapasztaltam a derűt, jókedvet, volt éneklés, vidámság, a hívő életben előforduló humoros történetek, és a későbbiekben, elmélyült ima. Mélyebben megértettem a szentírási történeteket, emberközelibbek lettek az evangéliumi események. A bibliai alakok élővé, hús-vér emberekké elevenedtek meg. A lélek megtisztulását éltem át, és a fokozatos odaszentalódást. Minden az egyszerűségről és a tisztaságról szólt. A reggeli és az esti csend-fürdők a misék előtti lelki elcsendesedést szolgálták. A reggeli és az esti misék hangulata bensőséges és meghitt volt, a lelki vezetőkből áradt a jóság és így belőlünk is. Ez a négy nap igazi megszentelődés volt mindannyiunk számára. Ahogy mindezekről feltöltődöttünk, csak a jóság és a szeretet kiáradását lehetett érezni és megtapasztalni. Más emberként jöttem vissza, megértőbb, elfogadóbb lettem mások és saját gondjaim, problémáim iránt. Igyekszem ezt a négy napos tapasztalatot az életem további napjaiban is megtartani.

Ezúton is szeretettel köszöntöm hívő társaimat: *Tóth Etelka*

hazahozhattunk belőle, így kibővült azok köre, akik megkóstolták ☺.

A csapatmunka most is meghozta a gyümölcsöt, minden tökéletesen ment, mint a karikacsapás, volt elegendő üdítő, kávé és az a sok-sok finom süti... Minden darabon érezhető volt a készítőjének szeretete, közösséghez tartozásának bizonyítéka. Az idő is szép volt, pedig az előző napok nem mindig kecségtettek ezzel, de a mi Gondviselőnk most is biztosította számunkra a nyugalmas szép őszi időt, hála legyen érte.

Gyermekeink sem szenvedtek az unalomtól, számukra kézműves foglalkozás lehetősége biztosította, hogy jól érezzék magukat. Aki nem vett ezen részt, az a többiekkel játszott önfeledten, én nem láttam senkit szomorkodni vagy magányosan álldogálni. A felnőttek is elmélyült beszélgetéseket folytattak az elmúlt nyár sok fontos eseményéről, a változásokról.

Mindenki jókedvű volt, megint gazdagabbak lettünk egy szép élménnyel.

Köszönjük mindenkinek, aki bese-gített bármilyen formában, hogy a piknik idén is ugyanolyan családi hangulatú legyen, mint az eddigiek voltak. Köszönjük Gábor atya, hogy velünk vagy!

Szeretettel: *G.O.K.*

Lelkigyakorlat

A családos közösség 7 házaspárja közös lelkigyakorlaton vett részt a Verbum Dei nővérek (Zsuzsa és Iria)

vezetésével, Óbuda egyik lelkigyakorlatos házában péntek estétől vasárnap délutánig. Nekem személyesen nagyon nagy élmény volt ez az első közösségi-házasi lelkigyakorlat. Jó volt kiszakadni a mindennapi rohanásból, monotonitásból, és együtt lenni testben és lélekben ennyi klassz emberrel. Jó volt megtapasztalni, milyen jó is együtt játszani, nevetni, végre időt hagyni egy-egy beszélgetésre, és - nem utolsó sorban - elmélyülni istenkapcsolatunkban, az imában. Minden előadás után volt személyes megosztás, mely meghatározóvá vált, hisz nemcsak egyéni megtapasztalásaink kifejezésének színtere lett, hanem a közösség mélyülésére, együttérzésére is szolgált. Hála legyen a megnyílásokért, őszinte szavakért, a könnyekért! És az együtt zengett, szívtől-szívig hatoló dalokért! Ami nekem leginkább útravalóként kikristályosodott, az a következő idézet: "A keresztény emberé lehet Jézus szeme, az ő érzülete, az ő gyermeki lelkülete, mert az ember részesedik az ő szeretetében, aki a Szentlélek. És ebben a Szeretetben kapja meg valamiképpen Jézus sajátos látásmódját." (Lumen Fidei 21) Köszönöm a résztvevők igenjét, lelkületét, s a Jóisten jelenlétét, új lendületet, békességet adó kegyelmét!

Orsolya

Ebédosztás

A pestszentimrei katolikus egyházközség Karitás munkacsoportja szervezésében 2013. október 12-én a katolikus templom kertjében ismét sor került meleg ebéd osztására a rászorulónak. Ezúttal az önkéntesek 120 hajléktalant és más rászoruló vendégeltek meg.

A következő ebédosztás november 16-án lesz. A szervezők várják mind a rászorulókat, mind pedig azokat, akik segíteni tudnak a szolgálatban. A segíteni szándékozók az alábbi telefonszámokon jelentkezhetnek:

Boda Éva: 30/9466535

Kovács István: 30/9494228

Segítettünk mindnyájunk örömére!

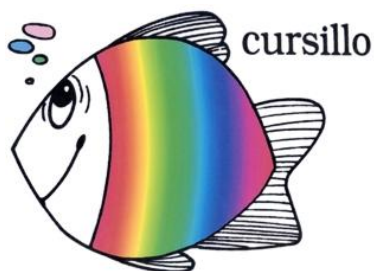
Jöjjetek, akiket megáldott az Atya - mondja az Úr, szükségét szenvedtem, és gondot viseltetek rám. Bizony mondom néktek, amit legkisebb testvéreim közül egynek tettetek, nekem tettétek. (Mt25,34.36.40)

Egy szép, kora őszi napon cursillós csapatunk elindult Marika nénihez, hogy kérésére megpróbáljuk rendbe rakni a kertjét. Amikor odaértünk, a látvány még engem, gyakorlott túrázót is meglepett. A kertben különböző méretű fák és olyan sűrű aljnövényzet, amit még a Pilis legsűrűbb erdei részén is ritkán látni. Ekkor egy kicsit elmerengtem, és eszembe jutottak Várnai Péter plébános szavai: *”Az igazi nagy dolgok mindig csendben történnek. Ügyeinkben az előkészítés és az ellenőrzés legalább annyira fontos, mint a cselekedet maga. Mielőtt belevetnénk magunkat a feladatok tengerébe, halljuk meg Jézus szavát a csendben, és merüljünk el benne. Imádkozzunk?”*. Rövid taktikai

megbeszélés után nekiláttunk a munkának. Csattogtak az ollók, szorgos kezek hányták kazalba a levágott bokrot, ágat, és nemsokára elindultak a láncfűrészek is, hogy felvegyék a harcot a vastagabb fákkal szemben. Szomjunkat Marika néni finom teája és hűs vize oltotta, éhségünket apró süteményei, hála neki érte. A csoportunknak jót tett az együtt végzett munka. Tanulhattunk egymástól alázatot, béketúrést és egymás iránti testvéri szeretet. Kora délutánra letaroltuk az egész kertet. Szívünkben mély hálával indultunk haza, hisz Isten Szentlelke segített minket, hogy kitaróak legyünk munkákban a nap folyamán. Végül Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből idéznék:

„Testvéreim! Szeressetek tettetés nélkül, irtóztatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz. A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást. A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkiületűek; az Úrnak szolgáljatok. A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketúrók, az imádságban állhatatosak. Segítetek a szenteken, ha szükségben vannak... Azokkal, akik örülnek, örüljétek, és a sírokkal sirjatok. Éljetek egyetértésben. Ne legyetek fennhéjázók, hanem alkalmazkodjatok az egyszerű emberekhez.”

L. Ács Melinda

Ábel az Újszínházban

Avagy Tamási Áron trilógiájának negyedik része. ☺

Kezdem azzal, hogy magyartanárként borzasztóan szégyellem magam, hogy egyetlen Ábelt sem olvastam. Sőt! A három regény címét sem tudtam egyedül összeszedni, pedig rengeteget gondolkodtam, míg a nagyváros egy sötét utcájában a színház felé siettem. Mondanám, hogy közben egy amerikai turistacsoportba is belebotlottam, de valójában csak egy fitness center üvege mögött láttam élő embereket egyhelyben futkosni. Céltalanul. És ez olyan amerikai.

De lépünk tovább. Az előadás lenyűgöző volt. Vicces, érthető, kedves, romantikus, bájos, éneklős, táncos játék tehetséges színészekkel rendkívül ügyes rendezésben (Pozsgai Zsolt). A kamasz hargitai fiúval együtt fedeztük föl az erdőt, Kolozsvárt és a New York-i revü különös világát. Aranyos volt a beszélő kecske, mulatságos a zsidó fogorvos, esetlen a részeg csendőr, megható az édesanya, és bárgyú a szabadság-szobornak öltözött jenki énekesnő. Kaland és útkeresés a rengetegben, a nagyvárosban, Amerikában. Családi színház székel humorral, minden korosztálynak ajánlva. Amúgy én kicsit szeretek belekötni ebbe-abba, a színészek játékába, díszletbe, rendezésbe, akár a szövegbe, de itt nem lehetett. Fel-felsőhajtottam az előadás alatt, hogy na, ezt azért majd megjegyzem, de a végén rájöttem, hogy minden pontosan úgy alakult, ahogy kellett. Ahogy a könyvben meg van írva. Mintha két nagy lélegzetre, egy 20 perces

kávészünettel mégis elolvastam volna Tamási Áron regényeit. ☺

De lépünk tovább. Amúgy tudtad, hogy egy színházjegy alig drágább egy 3D-s mozijegynél? Viszont itt nem kell speciális szemüveg, hogy térhatású élményben legyen részed. A színészek valódi emberek, minden előadás egyedi és megismételhetetlen. Gyere te is legközelebb velünk színházba, hogy személyesen éld meg ezt a varázst! November 13-án este fél nyolcra megyünk a Vígszínházba, ahol Camus: A pestis c. regényének adaptációját nézzük meg Hegedűs D. Géza előadásában.

G. Édua

Cursillo Budatétényben

Hittanórán cursillót végzett hittanos társaimtól hallottam először a cursillóról. Elmondták, hogy keresztény életükben meghatározó, csodálatos, lélekemelő élményben volt részük. Hozzáadték, hogy aki elkötelezettséget érez a keresztény életvitel mellett, az ne hagyja ki ezt a lelki alkalmat. Így jelentkeztem én is a cursillóra. A helyszín, és az időpont: Budatétény, 2013.09.19-22. A rendház Budatétény szélén áll, szép, nagy park veszi körül. Az épület szépen